

นกกกล่าวเล่าขาน..... ประถมกาญจน์ 1

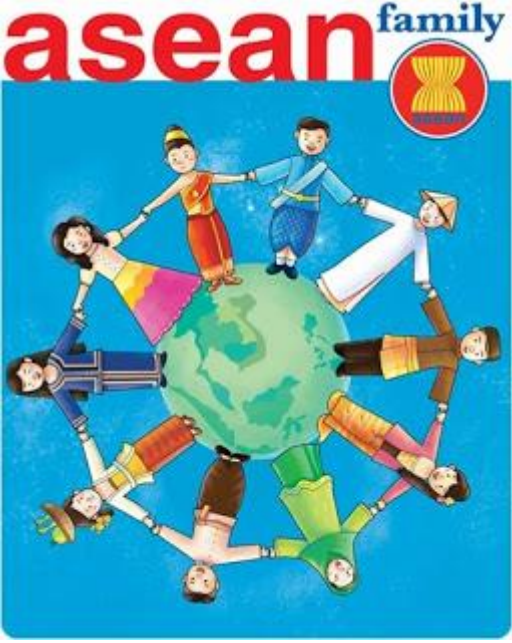
ฉบับที่ 19 เดือนพฤศจิกายน 2556

กีฬาประจำชาติของประเทศในอาเซียน

กีฬาประจำชาติของประเทศอาเซียน

ทุกคนควรจะได้มารู้จักกีฬาประจำชาติอาเซียนเพื่อบ้านใกล้เรือนเคียงกันว่าแต่ละประเทศนั้นมีกีฬาประจำชาติอะไรบ้างหรือประชาชนของประเทศนั้นๆเล่นกีฬาอะไร เชิญนักเรียนมาติดตามและรับความรู้ได้แล้วครับ

กีฬาประจำประเทศไทย คือ มวยไทย และ ตะกร้อ

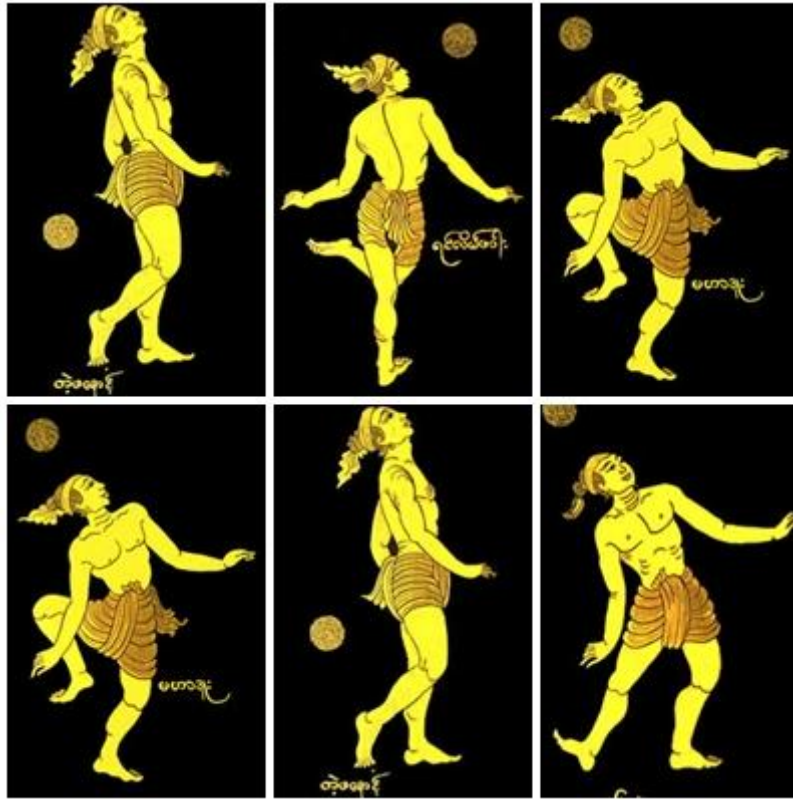
ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)

กีฬามวยไทย มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริง ๆ ศิลปะประเภทนี้มีมาตั้งแต่โบราณกาล บรรพบุรุษของชาติไทยได้ฝึกฝนอบรมสั่งสอนลูกบุตรไว้เพื่อป้องกันตัวและป้องกันชาติ บรรดาชายฉกรรจ์ของไทยได้รับการฝึกฝนวิชามวยไทยแทบทุกคน นักรบผู้กระเดื่องนามทุกคนต้องได้รับการฝึกฝนอบรมศิลปะประเภทนี้อย่างชัดเจนทั้งสิ้น เพราะการใช้อาวุธรบในสมัยโบราณเช่น กระบี่ พลอง ดาบ ง้าว ทวน ฯลฯ ถ้ามีความรู้วิชามวยไทยประกอบด้วยแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เข้าสู่ติดพันประชิดตัวก็จะได้อาศัยใช้อวัยวะบางส่วนเข้าช่วย เช่น เข่า เท้า ศอก เป็นต้น แต่เดิมาศิลปะมวยไทยที่มีชั้นเชิงสูงมักจะฝึกสอนกันในบรรดาเจ้านายชั้น ผู้ใหญ่หรือเฉพาะพระมหากษัตริย์และขุนนางฝ่ายทหารเท่านั้น ต่อมาจึงได้แพร่หลายไปถึงสามัญชน ซึ่งได้รับการถ่ายทอดวิทยากรจากบรรดาอาจารย์ ซึ่งเดิมเป็นยอดขุนพล หรือนักรบมาแล้ว วิทยากรจึงได้แพร่หลายและคงอยู่ตราบเท่าทุกวันนี้

ตะกร้อ

ไทย มาเลเซีย พม่า ต่างอ้างว่าเป็นกีฬาประจำชาติ ของตนมาแต่บรรพกาล แต่ไม่มีหลักฐานใดๆอ้างอิงได้ หรือปรากฏชัดแจ้งว่า กีฬาตะกร้อกำเนิดมาจากชาติใดก่อน จากการเล่าขาน พอณุนุมาน ได้ว่า กีฬา ตะกร้อน่าจะเกิดเมื่อยุคกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ซึ่งเมื่อคราวที่ไทยทำสงครามกับพม่า ในยามตั้งค่าย พักรบเหล่าทหารทั้งสองฝ่ายพักผ่อน ต่างก็หาการเล่นต่าง ๆ มาเล่นกันเพื่อความสนุกและผ่อนคลาย มีการเล่นที่หาอุปกรณ์ง่าย ๆ เช่น ตะกร้อ มาเตะกัน ครั้งแรกก็ ใช้เศษผ้ามาม้วนและมัดทำเป็นลูกกลม ๆ ล้อมวงเตะกัน จากเศษผ้าแล้วพัฒนามาเป็นหวาย เพราะถิ่นแถบเอเชียมีธรรมชาติที่อุดมไปด้วยต้นหวาย คนสมัยโบราณได้นำเอาหวายมาใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน จากภูมิปัญญาทำเป็นกระบุงตะกร้อ สำหรับบรรจุสิ่งของหรือจักเป็นตอกเพื่อใช้ผูกมัดสิ่งของเหมือนกับเชือกเพราะมีความคงทน ทนทาน ดี สมัยโบราณต้นหวายยังถูกตัดแปลงจำลองเป็นอาวุธ ใช้ในการฝึกหัดต่อสู้แทนอาวุธจริง ก่อนจะกลายมาเป็นตะกร้อ ได้มีผู้เอาหวายมาจักตอกสานเป็นรูปกลม ๆ มีหลายขนาด เล็กบ้างใหญ่บ้างแล้วแต่ วัตถุประสงค์หรือความต้องการ

ที่มา : sportasean2012.blogspot.com

<http://www.triatlonmardecortez.com/tag/%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B8%AC%E0%B8%B2%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%88%E0%B8%B3%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B4-%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99/>

กีฬาประจำประเทศฟิลิปปินส์ คือ ชกมวย(กีฬายอดนิยม)

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines)

ในด้านกีฬาจะเห็นได้จากกีฬาบาสเก็ตบอล (basketball) ซึ่งจัดเป็นกีฬายอดนิยมของชาติ

กีฬาทำชื่อเสียงให้กับฟิลิปปินส์อื่นๆ ได้แก่ ชกมวย วាយน้ำ ศิลปะการต่อสู้ นักมวยของฟิลิปปินส์ที่ทำชื่อเสียงในระดับนานาชาติมีเช่น Manny Pacquiao., แชมป์เวิลด์บิลเลียด ได้แก่ Efren Reyes, แชมป์เวิลด์ฮกเกอร์ ได้แก่ Eugene Torre. สำหรับกีฬาบาสเกตบอลฟิลิปปินส์มีที่มาซึ่งและมีการจัดการแข่งขันที่มีบริษัทและองค์กรสนับสนุนอย่างดีและมีผู้ชมหนาตา

กีฬาประจำประเทศมาเลเซีย คือ **silat**

ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

silat ศิลปะการป้องกันตัวของชนชาวมลายูคือ Silat โดยศิลปะการป้องกันตัวชนิดนี้มีมาเป็นเวลานานแล้ว Silat ได้กำเนิดขึ้นมาเป็นเวลานานร้อยพันปีมาแล้ว ลักษณะของศิลปะการป้องกันตัวที่เรียกว่า Silat นั้นมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. Silat คือการเคลื่อนไหวของร่างกายในการป้องกันตัวจากการโจมตีของศัตรูหรือคู่ต่อสู้
2. Silap คือช่วงจังหวะลีลาที่จะใช้ในศิลปะการป้องกันตัว
3. Silau คือการตอบโต้ที่ใช้จากการป้องกันตัวที่ศัตรูหรือคู่ต่อสู้โจมตีตัวเรา

ดังนั้น ศิลปะการป้องกันตัว Silat สามารถที่จะกล่าวได้ว่าเป็นการเคลื่อนไหว, ช่วงจังหวะ และลีลา, การตอบโต้ที่ถูกมนุษย์สร้างขึ้นโดยเป็นระบบ เป็นระเบียบและละเอียดอ่อนในการป้องกันตัว จากการโจมตีของศัตรูและคู่ต่อสู้

ในการเรียนเกี่ยวกับศิลปะการป้องกันตัว Silat นั้น คนหนึ่งๆ มีการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับที่ แตกต่าง กันตามความสามารถและประสิทธิภาพของแต่ละคน โดยปกติแล้วระดับ ความสามารถของ ศิลปะการป้องกันตัว Silat มีอยู่ 5 ระดับ คือ

- 1.ระดับ Mengetahvi Seni เป็นระดับที่รู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ช่วงลีลา ศิลปะการตอบโต้
- 2.ระดับBudaya Seni เป็นระดับการเรียนรู้วิถีชีวิตและคำสั่งการ พร้อมการเผยแพร่ ศิลปะการ ป้องกันตัว Silat
- 3.ระดับ Bangsa Seni เป็นระดับการศึกษาเชิงลึกของศิลปะการป้องกันตัว และภูมิหลังของศิลปะ การป้องกันตัว Silat
- 4.ระดับ Budi Pekerti Seni เป็นระดับการเรียนรู้ เข้าใจกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์ของศิลปะการ ป้องกันตัว Silat
- 5.ระดับ Jiwa Seni เป็นระดับสร้างจิตสำนึกในศิลปะการป้องกันตัว Silat และศึกษาความเร้นลับ ของศิลปะการป้องกันตัว Silat

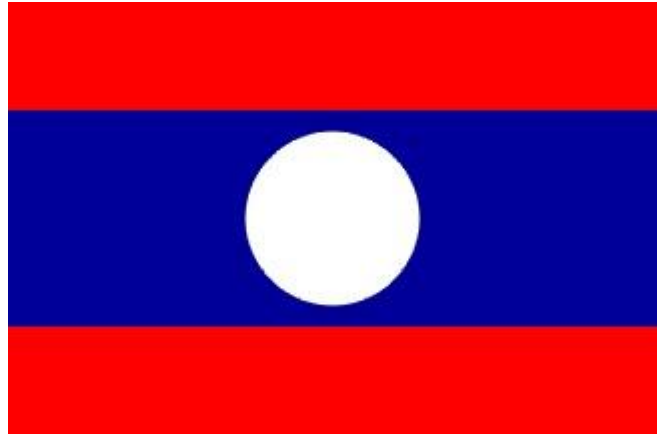
6.ระดับ Alam Seni เป็นระดับการเผยแพร่ศิลปะการป้องกันตัว Silat และสร้างหรือรักษา กฎเกณฑ์ของศิลปะการป้องกันตัว Silat ให้อยู่ในจิตวิญญาณของนักศิลปะการป้องกันตัว Silat ทุกคน

ศิลปะการป้องกันตัว Silat มีการเคลื่อนไหว ช่วงลีลาการก้าว ลูกไม้ การหลีก การตอบโต้ การต่อย การถีบ การโจมตี ที่แตกต่างกันตามที่ครูศิลปะการป้องกันตัวต่างๆเป็นผู้คิดลูกไม้ของศิลปะการป้องกัน ตัว ดังนั้น ศิลปะการป้องกันตัว Silat จึงมีหลากหลายชื่อเช่น

1. Seni Silat Gayong
2. Silat Lincak เป็น 1 ใน 4 ของSilat ที่ใหญ่ที่สุดในมาเลเซีย
3. Silat Cekak เป็น 1 ใน 4 ของ Silat ที่ใหญ่ที่สุดในมาเลเซีย
4. Silat Lintau
5. Silat Kalimah
6. Silat kuntau Melayu
7. Silat Minangkabau
8. Silat Gayung Patani เกิดใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เติบโตในมาเลเซีย เป็น 1 ใน 4 ของ Silat ที่ใหญ่ที่สุดในมาเลเซีย
9. Silat Sendeng
10. Silat Sunting
11. Silat Abjad
12. Silat Gayang Malaysia เป็น 1 ใน 4 ของ Silat ที่ใหญ่ที่สุดในมาเลเซีย

กีฬาประจำประเทศลาว คือ กีฬาพื้นบ้านลูกข่าง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
(The Lao People's Democratic Republic of Lao PDR)

กีฬาพื้นบ้านลูกข่าง เป็นกีฬาสาธิตในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 25 ซึ่งประเทศลาวเป็น เจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีวิธีการเล่นเหมือนกับประเทศไทยลูกข่างถือเป็นการละเล่นชนิดหนึ่ง ที่มีการเล่นโดยการผูกด้วยเชือก และขว้างลูกขว้างลงพื้นให้เกิดการหมุน โดยมีกติกาการเล่น (1) หากขว้างลูกข่างไม่หมุนหรือออกนอกวงถือว่าแพ้ (2) ผู้แพ้จะต้องนำลูกข่างของตนวางในวงกลมเพื่อให้คนอื่นใช้ลูกข่างที่พันเชือกขว้างไปบนลูกข่างนั้นเป็นการลงโทษอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่น

- 1.ลูกข่าง ส่วนมากจะทำจากไม้มะยมกลึงมีตะปูเป็นเดือยแหลมตรงกลางคนละ 1 ลูก
- 2.เชือกยาวประมาณ 40-50 เซนติเมตร ปลายเชือกด้านหนึ่งผูกด้วยไม้ หรือร้อยด้วยฝาเบียร์
- 3.วงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 50-60 เซนติเมตร

วิธีเล่น

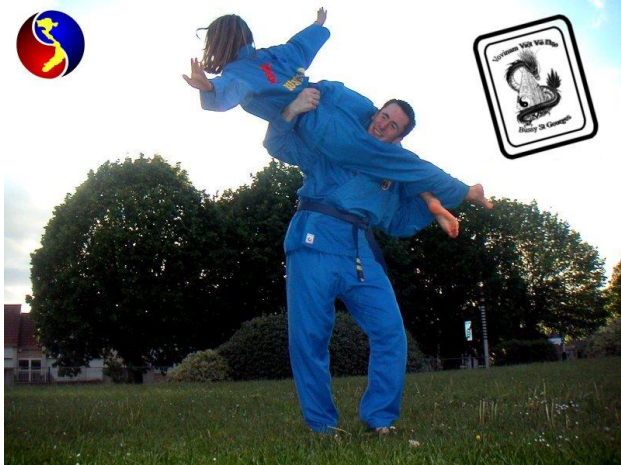
ในการเล่นลูกข่างไม่จำกัดจำนวนผู้เล่น ก่อนเล่นจะขีดวงกลมขนาด 50-60 เซนติเมตรบนพื้นดิน แล้วจัดลำดับการเล่นตามวิธีการจัดลำดับก่อนการเล่นดังกล่าวแล้วก่อนเล่นทุกคนใช้เชือกพันลูกข่างของตน โดยพันจากปลายเดือยขึ้นมาจนถึงตัวลูกข่าง แล้วถือชายหนึ่งไว้ระหว่างซอกนิ้วชี้และนิ้วกลาง ส่วนหัวแม่มือหงายรองรับปลายเดือยลูกข่างไว้ เมื่อเริ่มเล่นผู้เล่นจะขว้างลูกข่างตกลงถึงพื้น จะหมุนหากลูกข่างของผู้ใดไม่หมุน หรือออกนอกวงถือว่าแพ้จะถูกทำโทษด้วยการให้เจ้าของลูกข่างนำลูกข่างของตนวางไว้ในวงกลม ให้ผู้อื่นนำลูกข่างที่พันเชือกเตรียมไว้ขว้างลงไปบนลูกข่างนั้น เรียกว่า “โจ๊ะลูกข่าง” ทีละคน หากลูกข่างทำจากไม้ไม่ดีจะแตก แต่ถ้าทำจากไม้มะยมจะเป็นเพียงรอยเจาะเท่านั้น

กีฬาประจำประเทศเวียดนาม คือ โววิน้ม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม(The Socialist Republic of Vietnam)

โววีนัม (Vovinam) คือชื่อของกีฬาศิลปะป้องกันตัวของประเทศเวียดนาม ซึ่ง Wikipedia ได้ อธิบายความหมายตรงตัวว่า Vo หมายถึง ศิลปะป้องกันตัว ส่วน Vinam หมายถึงเวียดนาม อันเป็น ศิลปะป้องกันตัวที่ได้มีการคิดค้นขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1938 โดย มาสเตอร์ เหงว ลอค ผู้คิดค้นศาสตร์ ชนิดนี้ขึ้นมาภายใต้ความกดดันจากการเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส มายาวนานกว่าร้อยปี เขาจึงคิด ว่าในการสร้างประเทศขึ้นมาใหม่ จะต้องส่งเสริมให้เยาวชนมีความเข้มแข็ง รู้จักเรียนรู้ที่จะป้องกัน ตัว และดูแลตัวเองให้สมดุล คือ ทั้งอ่อนและแข็งผสมกันคล้ายกับความเชื่อเรื่องยิน-หยาง จากนั้น ศิลปะป้องกันตัวอันเกิดจากการศึกษาทั้งด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ สุขภาพ ศาสนาและปรัชญาของ มาสเตอร์เหงว ลอค ก็ผสมผสานกันจนกลายมาเป็นโววีนัม และได้แพร่หลายไปทั่วโลกเริ่มจาก ฝรั่งเศส เยอรมนี และอีกหลายประเทศในยุโรป ไปจนถึงอเมริกา ออสเตรเลีย ที่ต่างก็มีสมาคมโววีนัม ของตัวเอง และล่าสุดกีฬาชนิดนี้ก็ยังจะได้รับการบรรจุเป็นครั้งแรกในแข่งขันอาเซียน อินเตอร์ เกมส์ที่เวียดนามในปี 2009 ซึ่งตอนนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการเตรียมความพร้อมของ นักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันในอนาคตอันใกล้นี้ กีฬาชนิดนี้มีความน่าสนใจตรงที่มันเป็นการผสมผสานกัน ของกีฬาหลากหลายชนิด มีความใกล้เคียงทั้งเทควันโด มวยไทย มวยจีน แล้วยังมีคนบอกว่าคล้าย กับวูซู เพราะมีการรำดาบ ทวน กระบอง หรือการใช้ร่มเพื่อเป็นการป้องกันตัวสำหรับผู้หญิง” ปราโมทย์ สุขสถิตย์ วัย 30 ปี อดีตนักกีฬาเทควันโดทีมชาติ ผู้ผันตัวเองมาบุกเบิกกีฬาชนิดนี้ บอก ถึงที่มาและความแตกต่างของโววีนัม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากศิลปะการป้องกันตัวอันหลากหลายในแถบ เอเชีย

กีฬาประจำประเทศอินโดนีเซีย คือ เคมโป คาราเต้

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

เคมโป คาราเต้ – เคมโปเป็นกีฬาที่มีรากฐานมาจากประเทศญี่ปุ่น โดยมีสำนักงานใหญ่ของสหพันธ์อยู่ที่ โอซากา ประเทศญี่ปุ่น ได้รับความนิยมในมาเลเซีย, เวียดนาม, ทิมอร์ และ บรูไน โดยในอินโดนีเซียมีคน เล่นกีฬานี้กว่า 400,000 คน เท้าที่ได้สัมผัสจากการอธิบายและการสาธิตแล้วไม่ค่อยจะต่างจากคารา เต้ โดยจะเป็นการผสมผสานกันระหว่างเทควันโด-ยูโด-คาราเต้ ซึ่งการแต่งตัวก็มีลักษณะคล้ายกัน ด้วย ส่วนการออกอาวุธจะใช้ทั้งการเตะ, ต่อย, พุ่ม, บิด, ล็อก ตัดสินแพ้ชนะด้วยคะแนน แบ่งการแข่งขันเป็นรุ่นน้ำหนัก เชื่อว่าอินโดนีเซียจะเดินหน้าเต็มที่เพื่อบรรจุเคมโปในซีเกมส์ครั้งต่อไป โดยเฉพาะซีเกมส์ครั้งที่ 26 ที่อินโดนีเซียจะเป็นเจ้าภาพในปี 2554

ตารุง เดราจัต (กีฬาต่อสู้) ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 2011 ที่ประเทศอินโดนีเซียปลายปีนี้ เจ้าภาพได้ บรรจุ “ตารุง เดราจัต” ศิลปะการต่อสู้และป้องกันตัวของชาวชาวตะวันตก เป็นกีฬาสาธิต แม้กีฬานี้ จะยังไม่คืบหน้าของคนไทย แต่สำหรับชาวอินโดนีเซียแล้ว นี่คือกีฬาระดับชาติที่ใช้ทดสอบความแข็งแกร่ง ของร่างกายและจิตใจ เตะ... หมัด... ถีบ... คือการออกอาวุธหลัก 3 อย่าง ของ “ตารุง เดราจัต” ศิลปะ การต่อสู้และป้องกันตัว ที่คนอินโดนีเซียทุกเพศทุกวัยรู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยมีนายอชหมัด เดดจัต หรือคนที่นี่เรียกว่า “ซาง กูรู” เป็นผู้คิดค้นศิลปะการต่อสู้ชนิดนี้ขึ้นมาเมื่อประมาณ 40 ปีก่อนเนื่องจาก

